

Danaja Šifrer. Življenje hočem preživeti z lepimi stvarmi, in to je zame balet!

Barbra Drnač, Maribor

Spoznajte dvanajstletno bodočo balerino Danajo Šifrer iz Maribora, ki je na tekmovanju TUTU v Lendavi osvojila cel kup nagrad in priznanj.

Draga Danaja, lep pozdrav, in na začetku skoraj vedno vprašan intervjuvanca takole: Kdo si, Danaja Šifrer, in če že veš, kam si namenjena?

Sem **Danaja Šifrer** z veliko cilji in upanji. Življenje hočem preživeti z lepimi stvarmi, in to je zame balet. Čeprav že hočem imeti vse načrtovano, nimam pojma, kaj me čaka, ampak ravno to je zanimivo.



Na podelitvi nagrad tekmovanja TUTU (foto: Tomaž Galič)

Prepričana sem, da si še vedno pod vtisom nedavnega baletnega tekmovanja TUTU, na katerem si dosegla lepe in številne uspehe. Nam jih zaupaš in na katerega si najbolj ponosna?

Osvojila sem 1. mesto, zlata medalja mednarodna konkurenca kategorija III roza solo profesionalno – plesalke in plesalci 11–13 let, 1. mesto, zlata medalja v slovenski konkurenci kategorija III. roza solo profesionalno – plesalke in plesalci 11–13 let, druga nagrada za doseženih 95 točk, 3. mesto, bronze zmagovalec TUTU Grand Prix 2023 – odločitev strokovne žirije, 3. mesto, bronasta medalja solo – kategorije profesionalno – združeno, nagrada strokovne žirije – najobetavnejši tekmovalac, nagrada člana žirije **Szilarda Macherja** 100-odstotna šolnina za mednarodni intenzivni baletni tečaj za profesionalce in študente, 9.–19. avgust 2023 in 4. mesto solo – kategorije profesionalno & osnovno – združeno. Najbolj sem ponosna na 3. mesto bronze zmagovalec, saj sem bila tretja med čisto vsemi (Slovenci, Hrvati, Japonci, Madžari ...) in na poklonu sem bila z resnično dobrimi. In pa nagrada za najobetavnejšo plesalko tekmovanja.



S kopico nagrad in baletno kolegico Arielo Morales Tavares (foto: osebni arhiv)

TUTU je bilo tvoje prvo tvoje tekmovanje, kajne?

V bistvu je TUTU 2023 moje čisto prvo baletno tekmovanje in v bistvu sploh ni bilo mišljeno, da bi šla, temveč smo se z učiteljico zadnji trenutek odločili. Pred tem sem pa tri leta nastopala v predstavi Hrestač in enkrat na predstavi Don Kihot v SNG Maribor ter seveda na svečanih baletnih nastopih Konservatorija za glasbo in balet Maribor.

Za tekmovanja je verjetno potrebna posebna priprava. Na čem delaš največ in kaj je tisto, da veš, da boš morala še narediti?

V bistvu si pri baletu lahko vedno boljši. Trudim se delati vsak dan najboljše, in ko vadimo in imamo klas in delam nekaj, pri tem razmišljam: *“Tako, to bom pa še rabila ...”* In se še bolj potrudim in bolj vadim. Pred tekmovanjem smo pa seveda imeli več vaj kot ponavadi.

S kakšnimi pričakovanji pa si šla na tekmovanje?

Ko sem izvedela, da grem na tekmovanje, nisem nič razmišljala. Moja prijateljica poleg mene je bila zelo srečna, jaz pa sem bila samo tiho. Ko sem se končno zavedla, me je bilo strah in skrbelo me je, da bo šlo vse narobe. Niti nisem vedela, kaj naj pričakujem, saj je bilo moje prvo tekmovanje.



Na nastopu leta 2017 (foto: Slavko Rajh)

Začeli sva kar zdaj, a poglejva na tvoje baletne začetke. Saj se vse začne na začetku, kajne? Kdo te je navdušil za balet in zakaj ravno balet?

V bistvu, ko sem bila majhna, so me starši vpisali na balet in čez leta sem ga začela oboževati. Niti ne vem, kaj naj rečem, balet je prelep za besede. Vsak se lahko na svoj način izrazi, in tudi če baleta ne poznaš in ga vidiš na odru, se ti zdi, kot da ga že vse življenje poznaš.



Na božičnem nastopu 2017 (foto: Slavko Rajh)

Kako je potekala tvoja baletna pot? Kdo vse je bil tvoj pedagog in kje si danes?

Ko sem bila majhna, sem začela plesati pri treh letih, ampak sem bila preveč živahna in so me morali starši izpisati. Spet sem začela delati pri petih letih, v prvem razredu osnovne šole. Med karanteno sem bolj delala gimnastiko in se raztegovala. Pred dvema letoma, ko sem bila sprejeta v Hrestača, sem vedela, da je to tisto, kar hočem delati do konca življenja. Moja pedagoginja že od malih nog je bila **Blanka Polič**. Hodim pa seveda na Konservatorij za glasbo in balet Maribor. V Hrestaču pa nas je učila **Cleopatra Purice** in pri njej smo se vedno tako zabavali. Skrbela je za nas kot za otroke. Vedno je bila zelo dobra in stroga.



S pedagoginjo Branko Polič v Veroni (foto: osebni arhiv)

Kako sodeluješ s pedagoginjo Blanko Polič? Kakšen je ta odnos? Je zahtevna do tebe ali si tudi ti enako zahtevna do sebe?

Moja učiteljica je res najboljša in če nje ne bi bilo, ne bi bila niti pol tako dobra kot danes. Meni se zdi, da se učiteljica res trudi, da smo dobre, a nam noče dati napora, zato si ga včasih dam kar jaz sama, še preveč.

In predvidevam, da obiskuješ tudi 'normalno' šolanje, če se pošalim?

(Smeh), seveda. Obiskujem 7. A razred Osnovne šole Bojana Iliča v Mariboru.

Stara si dvanajst let in seveda me zanima, kakšne so ambicije za naprej, če jih pri teh letih vidiš že zelo konkretno? Kje vidiš svojo prihodnost, kaj te poleg baleta še zanima?

V bistvu jaz hočem biti baletka in sem res osredotočena na to. Vem, da je zelo dolga pot do tega, da postaneš baletka, in nimam pojma, če se bo zgodila, a res upam, da se bo.



V baletu Don Kihot z baletnima solistoma Yuyo Omakijem in Asami Nikishima (foto: osebni arhiv)

Imaš mogoče vzornike v baletnem svetu? Kdo so, če so?

Ja, imam veliko vzornikov. Seveda moja učiteljica, ampak tudi **Natalia Petrovna**

Osipova, Marianela Núñez, Roberto Bolle, Maria Khoreva, Skylar Paley Brandt in Catarina de Meneses, Vadim Muntagirov ...



TUTU 2023 (foto: Tomaž Galič)

V katerih koreografijah pa najbolj uživaš, modernih ali klasičnih na špicah?

Seveda imam raje klasično in tudi špice. Pri klasični koreografiji je vse tako, kot mora biti, moderni ples pa nima niti besed za korake. Pri klasičnem baletu lažje razumem, kaj hočejo povedati.

Prihaja konec šolskega leta. Je za tabo naporno leto ali eno takšno običajno pač?

V bistvu, ko sem začela, sem mislila, da bo kar navadno leto, ampak je bilo to leto kar naporno in zelo veliko se je dogajalo. Začelo se je s tem, da sem bila na Hrestaču, potem sem še imela nekaj solov in seveda šolskih nastopov ter tekmovanje. Prejšnje leto je bilo tudi kar napeto, začelo se je s Hrestačem (SNG MB), takoj po novem letu pa sem začela vadit za Don Kihota (SNG MB) in takoj nato vaje za Palčico (KGB MB).



Sproščanje ob kuhanju in peki (foto: osebni arhiv)

Kaj počneš, kadar ne plešeš? Čemu namenjaš proste trenutke?

Ko pridem domov, jem in potem se trudim učiti in potem delam vaje za balet ter vadim harfo, nočem pa toliko počivati med tednom, saj se mi zdi potrata časa, in bolj počivam med vikendom. Kako naj rečem, ne dovolim si počivati. Proste trenutke namenjam kuhanju, zelo rada preizkušam nove recepte, rada se družim z mamico in grem z njo na baletne ali operne predstave ter zelo, zelo rada potujem. Zdaj moram nehati razmišljati, kako bo videti moje stanovanje čez dvajset let.



Plavanje z delfini na počitnicah na Portugalskem (foto: osebni arhiv)

Prihajajo prijateljice iz baletnega sveta ali pač ne?

V bistvu imam prijateljice samo iz baleta (dve sta tudi moji sošolki). Saj ne, da drugih ne sprejemam, tako je pač naneslo. V šolo grem in potem takoj na balet, in ko se družim, imam samo nekaj prijateljic, in tako mi je čisto v redu. S prijateljicami se zabavamo na res nore načine in vedno si načrtujemo druga drugi rojstne dneve, si naredimo najboljša darila in res nam je mar eni za drugo.



Adrenalin in zip line (foto: osebni arhiv)

Kako tvoji vrstniki, sošolci gledajo na baletno udejstvovanje? Navijajo zate, te podpirajo ali včasih tudi zavijajo z očmi?

V bistvu je mojim sošolcem zelo vseeno in pač nismo si zelo blizu. Pa na splošno ne marajo baleta.



Z bratom Luko (foto: osebni arhiv)

Starši pa so tvoji veliki podporniki, kajne? Kako se to izkazuje?

V bistvu se mi zdi, da me moja mami zelo razume in mi res pri tem pomaga, kot noben drug starš ne bi, ker se res potruži in se veliko časa pogovarjava in druživa, zato mislim, da me res razume. Moj ati pa je vedno imel zelo rad kulturo in pozna veliko različnih skladb in skladateljev, zato mi je res v redu, ker vem, da mu je 'fajn' gledati kako plešem.

Te bodo podprli, tudi če bi se recimo zavoljo baleta morala preseliti iz Slovenije?

V bistvu že o tem razmišljamo in zanju to ni težava. Vedno hočeta najbolje zame, oba. In ati vedno reče: "*Ne sekiraj se, vedno bomo tu zate.*" Kar je res velika podpora in sem res hvaležna.

Imaš kakšen moto ali misel, ki te vodi skozi življenje?

Ko plešem, pa res ne morem več, rečem: "*Bom jutri ...*" Pa si mislim: "*Zakaj jutri, zakaj bi bilo jutri lažje?*" Moj moto je: "*Don't just exist, live! (Ne samo obstajati, živi!)*"

Plesati balet pa je?

Mogoče, ko pomislite na balet, si mislite: "*O, ples!*" Ampak toliko več je v tem ...

Ko zaslišim glasbo iz predstav, je, kot da me prestavi nazaj, ko sem na odru in vidim vse lučke ali pa ko sem na vajah. Vse to pride v nekaj najlepših minutah. Draga **Barbra**, zelo sem hvaležna, da ste me intervjuvali, hvala, da ste si vzeli svoj čas!

Hvala ti za tvoj čas in energijo. In lepo poletje želim!